

Tabela 2. Zestawienie nieprawidłowości w uchwałach i zarządzeniach podlegających nadzorowi Regionalnej Izby Obrachunkowej w Bydgoszczy

1. Uchwały budżetowe:

- utworzenie rezerwy celowej na wydatki inwestycyjne pn. „budowa kostnicy w Unisławiu” w kwocie 100 000 zł. - art. 173 ust 2 ustawy o finansach publicznych,
- ujęcie rezerwy celowej w dz. 926 rozdz. 92605 w kwocie 50 000 zł na zadanie z zakresu kultury fizycznej i sportu – art. 16 ust. 1 ustawy o finansach publicznych i §1 pkt 1 i 2 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie szczegółowej klasyfikacji dochodów, wydatków, przychodów i rozchodów oraz środków pochodzących ze źródeł zagranicznych (Dz. U. z 2006 r., Nr 107 poz. 726),
- upoważnienie Burmistrza do zaciągania kredytów i pożyczek oraz emisji papierów wartościowych na pokrycie występującego w ciągu roku planowanego deficytu budżetu w kwocie 3 896 675 zł. Wprowadzenie powyższego zapisu do uchwały budżetowej nie znajduje umocowania w przepisach art. 30 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym,
- ujęcie w wieloletnim programie inwestycyjnym zadań, których cykl realizacji nie przekracza roku budżetowego co narusza art. 115 ust. 1 pkt 1 ustawy o finansach publicznych,
- utworzenie rezerwy celowej na wydatek inwestycyjny – zakup samochodu dla powiatowej Państwowej Straży Pożarnej - naruszenie art. 173 ust. 2 ustawy o finansach publicznych,
- nie wyodrębnienie z kwoty wydatków ogółem wydatków bieżących i majątkowych co narusza art. 184 ust. 1 pkt 2 ustawy o finansach publicznych,
- w załączniku dotyczącym planu inwestycyjnego gminy na lata 2008 - 2013 wydatki nie uwzględniają wydatków planowanych na rok budżetowy 2007 co narusza art. 166 ust. 2 pkt 4 ustawy o finansach publicznych.
- brak określenia limitu zobowiązań z tytułu zaciąganych kredytów i pożyczek oraz emitowanych papierów wartościowych na pokrycie planowanego deficytu oraz spłatę wcześniej zaciągniętych zobowiązań co narusza art. 184 ust. 1 pkt 9 ustawy o finansach publicznych,
- nie wyodrębnienie wydatków na programy i projekty realizowane ze środków, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy o finansach publicznych co narusza art. 184 ust. 1 pkt 6 ustawy o finansach publicznych,
- zaplanowanie w budżecie miasta po stronie wydatków, w załączniku nr 2 do uchwały kwoty wyższej o 400 500 zł od kwoty ujętej w §2 pkt 1 uchwały co narusza art. 168 i 184 ustawy o finansach publicznych,
- wprowadzenie mechanizmu ograniczania limitu wydatków inwestycyjnych, poprzez zobligowanie organu wykonawczego do uzyskania, wyrażonej w uchwale organu stanowiącego zgody, przekraczających kwotę 500 000 co narusza art. 189

w związku z przepisem art. 138 pkt 2 i 3 ustawy o finansach publicznych

2. **Uchwały i zarządzenia zmieniające budżet:**

- brak zgodności pomiędzy załącznikiem w sprawie planu przychodów i rozchodów budżetu Gminy a wielkością zobowiązań ujętych w uchwale budżetowej, z uwagi na nie określenie limitu zobowiązań na spłatę wcześniej zaciągniętych zobowiązań z tytułu kredytów i pożyczek, co narusza art. 82, ust. 2, pkt 3, w związku z art. 184, ust. 1, pkt 9 ustawy o finansach publicznych,
- Rada wprowadziła zapis zmieniający zapis uchwały budżetowej, który otrzymał brzmienie: „Limity zobowiązań z tytułu kredytów, pożyczek i poręczeń zaciąganych na:
 - sfinansowanie przejściowego deficytu budżetu - 400 000 zł,
 - sfinansowanie planowanego deficytu budżetu - 1 078 915 zł,
 - spłatę wcześniej zaciągniętych zobowiązań z tytułu zaciągniętych pożyczek i kredytów - 1 000 000 zł,
 - spłatę udzielonych poręczeń - 68 178 zł.

Obowiązujące przepisy prawa nie zawierają umocowania dla organu stanowiącego gminy do określania limitu zobowiązań z tytułu poręczeń. Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 9 lit. i ustawy o samorządzie gminnym rada posiada uprawnienie do określenia maksymalnej wysokości poręczeń udzielanych przez organ wykonawczy w roku budżetowym. Wydatki z tytułu udzielonych poręczeń, zgodnie z przepisem art. 184 ust. 1 pkt 2 lit. a tiret czwarte ustawy o finansach publicznych, ujęte są w planie wydatków na dany rok budżetowy. Rada Miejska w Szubinie uchwałą Nr VIII/50/07 z dnia 24 maja 2007 roku wprowadziła do budżetu na 2007 rok wydatek sklasyfikowany w § 8020 – Wyплаты z tytułu gwarancji i poręczeń, w kwocie 68 178 zł. Zgodnie z przepisem art. 34 ust. 1 pkt 2 ustawy o finansach publicznych ujęte w budżecie jednostki samorządu terytorialnego wydatki stanowią nieprzekraczalny limit. Tworzenie dodatkowego limitu wydatków z tytułu poręczeń, zarówno potencjalnych, jak i faktycznie poniesionych nie znajduje odniesienia w obowiązujących przepisach prawa,

- określenie limitu zobowiązań z tytułu poręczeń oraz przeznaczenie zaciąganych zobowiązań na spłatę udzielonych poręczeń jest niezgodne z art. 184 ust. 1 pkt 9 ustawy o finansach publicznych. Art. ten nie stanowi podstawy prawnej do określenia przez organ stanowiący gminy limitu zobowiązań z tytułu poręczeń oraz limitu zobowiązań z tytułu zaciąganych kredytów i pożyczek przeznaczonych na spłatę udzielonych poręczeń,
- niezgodność pomiędzy zapisami załącznika nr 3 do uchwały – Zestawienie przychodów i rozchodów budżetu Gminy na 2007 rok i zapisami uchwały budżetowej dotyczącymi wysokości zobowiązań, tj. nieokreślenie w uchwale budżetowej limitu zobowiązań na sfinansowanie planowanego deficytu budżetu co narusza art. 184 ust. 1 pkt 9 ustawy o finansach publicznych,
- zmiana dotychczasowej wysokości udzielanych poręczeń i gwarancji – kwotę

472.000 zł zastępuje się kwotą 54 600 000 zł”, co narusza art. 6 ust. 1 pkt 1 w związku art. 35 ust. 3 pkt 2 i 3 ustawy o finansach publicznych,

- niezgodność pomiędzy zapisami w załączniku – Przychody i rozchody budżetu Powiatu na 2007 rok z zapisami w uchwale budżetowej dotyczącymi wysokości zobowiązań, tj. nieokreślenie w uchwale budżetowej limitu zobowiązań zaciąganych na spłatę wcześniej zaciągniętych zobowiązań z tytułu emisji papierów wartościowych i zaciągniętych kredytów co narusza art. 184 ust. 1 pkt 9 ustawy o finansach publicznych.

3. Pozostałe uchwały w sprawie:

a) podatków i opłat lokalnych:

- Rada podwyższyła o 100% stawki opłaty targowej za sprzedaż w obrębie wyznaczonego stanowiska w przypadku zajęcia dodatkowego stanowiska i każdego następnego, co narusza art. 19 pkt 1 lit. a w związku z art. 15 ust. 1 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 roku o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2006 r. Nr 121, poz. 844 z późn. zm.).
- Rada Gminy na podstawie art. 19 pkt 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych wprowadziła w ulgę w wysokości kosztów zabiegu szczepienia przeciwko wściekliznie dla osób, których psy zostaną zaszczepione, określając jednocześnie sposób jej realizacji. Zdaniem Kolegium podanie sposobu realizacji ulgi wykracza poza zakres upoważnienia określonego wskazanym wyżej przepisem ustawy o podatkach i opłatach lokalnych.
- Rada nałożyła dodatkowe obowiązki na sołtysów, jako inkasentów opłaty od posiadania psów polegające na prowadzeniu ewidencji psów, która stanowi podstawę do uiszczenia opłaty, co stanowi przekroczenie upoważnienia określonego przepisem art. 19 pkt 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych,
- Rada podejmując uchwałę ustaliła, że Inkasenci zobowiązani są do sporządzania w terminie do dnia 31 stycznia każdego roku wykazów mieszkańców wsi posiadających psy podlegające opłacie od posiadania psów i bieżącego zawiadomienia Urzędu o przypadkach wejścia w posiadanie psa w ciągu roku, co narusza art. 19 pkt 2 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych,
- Rada Gminy ustaliła, że przedsiębiorcy ubiegający się o zwolnienie z podatku od nieruchomości powinni dokonać zgłoszenia przed rozpoczęciem inwestycji, jednak nie później niż do dnia 31 grudnia 2006 r. Narusza ona prawo, ponieważ brak jest możliwości jej wykonania z uwagi na fakt, że została podjęta w oparciu o ustawę z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych oraz rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 4 sierpnia 2006 r. w sprawie udzielania przez gminy pomocy regionalnej na wspieranie nowych inwestycji lub tworzenie nowych miejsc pracy związanych z nową inwestycją które obowiązywało do dnia 31 grudnia 2006 r. Pomimo, że uchwała została podjęta w dniu 27 grudnia 2006 r. a więc w okresie obowiązywania ww. rozporządzenia, z uwagi na fakt, że jest ona

aktem prawa miejscowego – wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Kujawsko-Pomorskiego, a więc w przypadku omawianej uchwały - po dacie obowiązywania ww. Rozporządzenia Rady Ministrów,

- Rada Gminy określiła stawki podatku od nieruchomości dla nieruchomości zajmowanych przez inwalidów I grupy, osoby, które ukończyły 75 lat życia oraz osoby posiadające orzeczenie „stopień niepełnosprawności znaczny ze względu na niezdolność do samodzielnej egzystencji”, prowadzących samodzielnie gospodarstwo domowe i utrzymujących tę nieruchomość wyłącznie z emerytury, renty lub zasiłku stałego z pomocy społecznej, w wysokości 10% stawek ustalonych w §1 uchwały. W §1 uchwały Rada Gminy określiła kwotowo wysokość stawek podatku od budynków lub ich części, od gruntów i od budowli. Określając stawki podatku od nieruchomości procentowo Rada Gminy naruszyła przepis art. 5 ust. 1 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, który stanowi, że Rada Gminy określa wysokość stawek podatku od nieruchomości. Przepis ten nie wskazuje wprost, że stawki ustalane powinny być kwotowo,
- Rada Miejska określiła wysokość stawek podatku od budynków lub Dla określenia przedmiotowych stawek Rada, jako kryterium ustalenia ich wysokości, przyjęła wielkość powierzchni użytkowej ich części związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej oraz od budynków mieszkalnych lub ich części zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej wskazując, że do 5000 m² powierzchni stawka wynosi 14,00 zł od 1 m² powierzchni użytkowej, a powyżej 5000 m² powierzchni 17,11 zł od 1m² powierzchni użytkowej. do 5000 m² i powyżej 5000 m². Zgodnie natomiast z przepisem art. 5 ust 1 pkt 2 lit. b ustawy o podatkach i opłatach lokalnych rada gminy w drodze uchwały określa wysokość stawek podatku od nieruchomości od budynków związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej oraz od budynków mieszkalnych lub ich części zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej, przy czym w myśl przepisu ust. 3 rada określając stawki może różnicować ich wysokość dla poszczególnych rodzajów przedmiotów opodatkowania, uwzględniając w szczególności lokalizację, sposób wykorzystania, rodzaj zabudowy, stan techniczny oraz wiek budynków. W świetle powyższego kryteriami, którymi powinien się kierować organ stanowiący ustalając wysokość stawek podatku od nieruchomości dla podmiotów prowadzących działalność gospodarczą są: lokalizacja, sposób wykorzystania, rodzaj zabudowy, stan techniczny oraz wiek budynków,
- Zgodnie z treścią zapisu §2 ust. 1 uchwały Nr IX/78/07 z dnia 30 maja 2007 r. zwalnia się od podatku od nieruchomości przedmioty opodatkowania związane z działalnością produkcyjną i usługową z wyjątkiem działalności handlowej stanowiące własność lub użytkowanie wieczyste przedsiębiorców, tworzących nowe miejsca pracy na terenie miasta Grudziądza. Na podstawie §1 pkt 2 uchwały Nr XI/108/07, nadane zostało nowe brzmienie §2 ust. 2 uchwały Nr IX/78/07 z dnia 30 maja 2007 r. Zgodnie z nadanym brzmieniem zapis §2 ust. 2 stanowi, że zwalnia się od podatku od nieruchomości przedmioty opodatkowania związane

z działalnością produkcyjną i usługową z wyjątkiem działalności handlowej nabyte w drodze umowy sprzedaży przez przedsiębiorców, tworzących nowe miejsca pracy na terenie miasta. Wskazać należy, że przed zmianą §2 ust. 2 stanowił o okresach przysługiwania zwolnienia. Reasumując powyższe, przedmiotowa zmiana w uchwale Nr IX/78/07 powoduje, że zapisy §2 ust. 1 i ust. 2 regulują odmiennie tę samą kwestię tj. przedmiot opodatkowania, co prowadzi do wewnętrznej sprzeczności postanowień uchwały. Ponadto, w wyniku tej zmiany uchwała nie reguluje okresów, na które przysługują zwolnienia,

- Rada określiła wysokości stawek podatku od środków transportowych od samochodów ciężarowych z innym systemem zawieszenia i liczbie osi jezdnych 4 i więcej, o dopuszczalnej masie całkowitej od 29 ton i powyżej, w kwocie 2 599,00 zł jako sprzecznej z art. 10 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 roku o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U z 2006 r. Nr 121, poz. 844 z późn. zm.),
- Rada określiła wysokości stawek podatku od środków transportowych od ciągników siodłowych i balastowych przystosowanych do używania łącznie z naczepą lub przyczepą z innym systemem zawieszenia i liczbie osi jezdnych dwie, o dopuszczalnej masie całkowitej zespołu pojazdów od 31 ton i powyżej, w kwocie 2052,00 zł jako sprzecznej z art. 10 ust. 1 pkt 4 lit. a ustawy o podatkach i opłatach lokalnych,
- Rada określiła wysokości stawek podatku od środków transportowych od ciągników siodłowych i balastowych przystosowanych do używania łącznie z naczepą lub przyczepą z innym systemem zawieszenia i liczbie osi jezdnych trzy, o dopuszczalnej masie całkowitej zespołu pojazdów od 40 ton i powyżej, w kwocie 2655,00 zł jako sprzecznej z art. 10 ust. 1 pkt 4 lit. b ustawy o podatkach i opłatach lokalnych,
- Rada Gminy uchwaliła, że stawki określone dla pojazdów posiadających katalizatory obniża się o 10%. Rada Gminy wprowadzając obniżkę stawek podatkowych naruszyła przepis art. 10 ust. 1 ustawy, zgodnie z którym rada określa w drodze uchwały wysokość stawek podatku od środków transportowych. Wprowadzenie obniżek procentowych stawek podatku od środków transportowych nie można traktować jako sposobu określenia tych stawek. Z przepisów ustawy wynika, że organ stanowiący jest zobowiązany do ustalenia stawek tego podatku poprzez wskazanie stawki kwotowej (art. 10 ust. 1 ustawy) dla poszczególnych rodzajów środków transportowych. Intencją ustawodawcy jest, aby to rada gminy określała stawki podatku a nie przerzucała tego obowiązku na podatnika, który zobowiązany byłby do jego obliczenia,
- Rada Miejska określiła stawki podatku od środków transportowych wymienionych w art. 8 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych, czym niewłaściwie wypełniła dyspozycję art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych gdyż nie ustaliła stawek podatku od środków transportowych, o których mowa w pkt 4 lit. a tegoż przepisu, tj.:

- ciągników siodłowych i balastowych przystosowanych do używania łącznie z naczepą lub przyczepą z zawieszeniem pneumatycznym lub zawieszeniem uznanym za równoważne, o dopuszczalnej masie całkowitej zespołu pojazdów, niższej od 12 do 36 ton i liczbie osi trzy,
- ciągników siodłowych i balastowych przystosowanych do używania łącznie z naczepą lub przyczepą, z innym systemem zawieszenia osi jezdnych, o dopuszczalnej masie całkowitej zespołu pojazdów od 12 do 36 ton i liczbie osi trzy,
- Rada określiła stawki podatku od środków transportowych wymienionych w art. 8 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych. Organ stanowiący ustalając stawki podatku od środków transportowych dla poszczególnych grup pojazdów niewłaściwie wypełnił dyspozycję przepisu art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych. Po pierwsze, dla ciągników siodłowych i balastowych przystosowanych do używania łącznie z naczepą lub przyczepą z innym systemem zawieszenia i liczbie osi jezdnych dwie i trzy, o dopuszczalnej masie całkowitej zespołu pojazdów równej lub wyższej niż 36 ton ustalił stawki w kwotach 2 016,00 zł i 2 583,00 zł. Po drugie, dla przyczep lub naczep z innym systemem zawieszenia osi jezdnych o dopuszczalnej masie całkowitej zespołu pojazdów równej lub wyższej niż 36 ton i liczbie osi jezdnych dwie, ustalił stawkę w kwocie 1 768,00 zł,
- Rada ustaliła wysokość stawki podatku od ciągników siodłowych i balastowych przystosowanych do używania łącznie z naczepą lub przyczepą z zawieszeniem pneumatycznym lub zawieszeniem uznanym za równoważne, o dopuszczalnej masie całkowitej zespołu pojazdów równej lub wyższej niż 12 ton i mniejszej niż 18 ton i liczbie osi dwie lub trzy, w kwocie 837,00 zł, co sprzeczne jest z przepisem art. 10 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych ,
- Organ stanowiący ustalając stawki podatku od środków transportowych dla poszczególnych grup pojazdów niewłaściwie wypełnił dyspozycję przepisu art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych gdyż nie ustalił stawek podatku od środków transportowych, o których mowa w pkt 6 lit. b tegoż przepisu, tj.:
 - przyczepy lub naczepy, które łącznie z pojazdem silnikowym, z zawieszeniem pneumatycznym lub zawieszeniem uznanym za równoważne, posiadają dopuszczalną masę całkowitą równą lub wyższą niż 12 ton, z wyjątkiem związanych wyłącznie z działalnością rolniczą prowadzoną przez podatnika podatku rolnego
 - przyczepy lub naczepy, które łącznie z pojazdem silnikowym, z innym systemem zawieszenia osi jezdnych, posiadają dopuszczalną masę całkowitą równą lub wyższą niż 12 ton, z wyjątkiem związanych wyłącznie z działalnością rolniczą prowadzoną przez podatnika podatku rolnego,

- Rada postanowiła o 50% niższe od stawek podatku ustalonych w przypadku pojazdów wykorzystywanych wyłącznie do celów rolniczych, co jest sprzeczne z art. 10 ust. 1 pkt 2, 4 i 6 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych,
- Rada postanowiła o 5% niższe od stawek podatku ustalonych w przypadku pojazdów wyprodukowanych po 1994 roku, co jest sprzeczne z art. 10 ust. 1 pkt 1, 3, 5 i 7 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych,
- Rada Gminy określiła stawki podatku od środków transportowych wymienionych w art. 8 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych w tym stawkę dla ciągników siodłowych i balastowych przystosowanych do używania łącznie z naczepą lub przyczepą z innym systemem zawieszenia osi jezdnych, o dopuszczalnej masie całkowitej zespołu pojazdów równej lub wyższej niż 36 ton i liczbie osi dwie w wysokości 2 268,00 zł.

Określając powyższą stawkę podatku Rada Gminy przekroczyła maksymalną stawkę podatku dla tego rodzaju środków transportowych, która zgodnie z obwieszczeniem Ministra Finansów z dnia 26 lipca 2007 r. w sprawie górnych granic stawek kwotowych podatków i opłat lokalnych w 2008 r. wynosi 1 996,71 zł.

W związku z powyższym Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Bydgoszczy uznało, że przedmiotowa uchwała we wskazanej części jest sprzeczna z przepisami art. 10 ust. 1 pkt 4 lit. a ustawy o podatkach i opłatach lokalnych.

b) zasad i zakresu przyznawania dotacji:

- Rada Gminy powołując się na art. 7 ust. 1 pkt 9 i art. 18 ust.1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym, art. 9 ust. 1 i 2 w związku z art. 12 ustawy z dnia 25 października 1991 r. o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej oraz art. 176 ust. 3 ustawy o finansach publicznych ustaliła tryb przyznawania, przekazywania i rozliczania dotacji z budżetu gminy dla instytucji kultury.

Ustawa o finansach publicznych zezwala na przyznawanie dotacji podmiotowych tylko w określonym zakresie, co ogranicza uznaniowość w ich przyznawaniu. Ustawa ta w art. 184 ust. 1 pkt 2a nakazuje również określenie wielkości tych dotacji. Samorządowa instytucja kultury działająca na podstawie ustawy z dnia 25 października 1991r. o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej, dla której organizatorem jest gmina, na podstawie art. 9 ust.3 ustawy może otrzymywać dotacje podmiotową (vide art. 106 ust. 2 pkt.2 ustawy o finansach publicznych). Powołane w Uchwale przepisy nie stanowią podstawy prawnej do podjęcia przez organ stanowiący Uchwały w przedmiotowej sprawie. Uchwała swym zakresem wykracza poza obowiązujące przepisy prawne.

c) zaciągania zobowiązań:

- Rada Miejska w §1 Uchwały ustaliła sumę, do której Burmistrz może samodzielnie zaciągnąć zobowiązanie w zakresie finansowania opracowania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego na terenie Miasta i Gminy natomiast

w §2 wskazała źródło spłaty zobowiązania co narusza art. 18 ust. 2 pkt 10 ustawy o samorządzie gminnym, który stanowi, że do właściwości Rady, należy podejmowanie uchwał majątkowych dotyczących określenia wysokości sumy, do której wójt może samodzielnie zaciągać zobowiązania. Tym samym ustanowienie zakresu zobowiązania oznacza przekroczenie przez Radę Miejską zakresu uprawnień, ponadto

- nieprawidłowo wskazane źródła spłaty zobowiązania co narusza art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 08 marca 1990 r. o samorządzie gminnym,
- Rada ustaliła sumę, do której Prezydent może samodzielnie zaciągnąć zobowiązanie w zakresie sfinansowania umowy o wykonanie aktualizacji założeń do planu zaopatrzenia w ciepło, energię elektryczną i paliwa gazowe Gminy, natomiast w §2 wskazała źródło spłaty zobowiązania co narusza art. 18 ust. 2 pkt 10 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym, z którego wynika, że do właściwości Rady należy podejmowanie uchwał majątkowych dotyczących określenia wysokości sumy, do której wójt może samodzielnie zaciągać zobowiązania. Ustanowienie, zakresu, w którym zaciągane mogą być przez wójta zobowiązania, stanowi przekroczenie określonego art. 18 ust. 2 pkt 10 upoważnienia dla Rady.

d) poręczenia:

- Rada Gminy wyraziła zgodę na poręczenie przez Wójta kredytu zaciągniętego przez Stowarzyszenie Lokalna Grupa Działania Gmin Dobrzyńskich Region Południe do wysokości 43 000 zł, co narusza art. 18 ust. 2 pkt 9 lit. i) ustawy o samorządzie gminnym zgodnie z którym organ stanowiący ustala maksymalną wysokość pożyczek i poręczeń udzielanych przez organ wykonawczy w trakcie roku budżetowego,

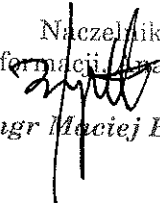
e) pożyczki:

- Rada Miejska uchwalając zaciągnięcie pożyczki w kwocie przewyższającej zaplanowany deficyt oraz określony w budżecie limit zaciąganych zobowiązań naruszyła art. 82 ust. 1 pkt 2 ustawy o finansach publicznych, zgodnie z którym jednostki samorządu terytorialnego mogą zaciągać kredyty i pożyczki oraz emitować papiery wartościowe na finansowanie planowanego deficytu budżetu jednostki samorządu terytorialnego oraz art. 83 ust. 1 mówiący, iż suma zaciąganych kredytów i pożyczek oraz zobowiązań z wyemitowanych papierów wartościowych, o których mowa w art. 82 ust. 1, nie może przekroczyć kwoty określonej w uchwale budżetowej jednostki samorządu terytorialnego,
- Rada wyraziła zgodę na zaciągnięcie pożyczki czym naruszyła art. 18 ust. 2 pkt 9 lit. c ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym. Zgodnie z przywołanym przepisem Rada nie wyraża zgody na zaciąganie zobowiązań, lecz podejmuje uchwały w sprawie zaciągania długoterminowych pożyczek i kredytów, których wykonanie – zgodnie z obowiązującymi przepisami – powierza organowi wykonawczemu.

f) pomoc de minimis:

- Rada Gminy podjęła uchwałę w sprawie określenia warunków udzielania pomocy de minimis dla przedsiębiorców w zakresie zwolnień od podatku od nieruchomości bez uprzedniego zgłoszenia jej projektu Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Zgodnie z art. 7 ust. 3 ustawy o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej projekt programu pomocowego przewidujący udzielanie pomocy de minimis podlega zgłoszeniu Prezesowi Urzędu, który w terminie 14 dni może przedstawić zastrzeżenia dotyczące przejrzystości zasad udzielania pomocy. Nie dokonanie powyższego zgłoszenia naruszyło procedurę podjęcia uchwały, co skutkuje naruszeniem cytowanego art. 7 ust. 3 ustawy.

Naczelnik Wydziału
Informacji, Analiz i Szkoleń

mgr Maciej Barczyński